

Тарас Григорович Шевченко біля нас

Пам'ятки пов'язані с життям Тараса Шевченка, що збереглися на території України.

Підготував Паламарчук Олександр

Хата родини Тараса Шевченка

- Хата-музей сім'ї Шевченків розташована у селі Шевченкове Звенигородського району Черкаської області, яке колись називалося Кирилівка (інша назва – Керелівка), знаходиться на території батьківської хати Тараса Григоровича Шевченка, де він жив з 1815-1829 р. У 1816 р. Яким Бойко викупив у кирилівського селянина для свого зятя Григорія Шевченка стару хату, у якій і виріс Тарас Шевченко.

« Кобзарь » – 1 збірка книг Т. Ш.

КОБЗАРЬ

Т. ШЕВЧЕНКА.

САНКТ-ПЕТЕРБУРГЪ.

1840.

Уперше «Кобзар» видано 1840 у Санкт-Петербурзі за сприяння Євгена Гребінки. У збірку ввійшло всього вісім творів: «Перебендя», «Катерина», «Тополя», «Думка» («Нащо мені чорні брови»), «До Основ'яненка», «Іван Підкова», «Тарасова ніч» та «Думи мої, думи мої, лихо мені з вами», що написана спеціально для цього збірника і є своєрідним епіграфом не тільки до цього видання, але і до усієї творчості Тараса Шевченка. Після видання цієї збірки й самого Тараса Шевченка почали називати кобзарем. Навіть сам Тарас Шевченко після своїх деяких повістей починав підписуватись «Кобзар Дармограй».

Автопортрет, написаний в Яготині

- Автопортрет, нарисований в Яготині 23 — 26 листопада 1843 й подарований Варварі Репніній разом з рукописом поеми «Тризна», зображує Шевченка за роботою. Тут виразно передано уважне сприйняття молодим художником навколишнього життя. Портрет виконано вільним, упевненим штрихом, близьким до манери рисування голкою на міді.

Автопортрет Тараса Шевченка

Національний музей Тараса Шевченка Меморіальний музей "Хата на Пріорці"

Востаннє перебуваючи у Києві, Тарас Григорович Шевченко побажав зупинитися на околиці міста. З центру пройшов пішки весь Поділ, доки не опинився на Пріорці. Тут поет і зупинився. Останній київський притулок Шевченка став для нього розрадою та справжньою домівкою, а прості люди, з якими він встиг заприятелювати — сім'єю.

Рукописи Тараса Шевченко

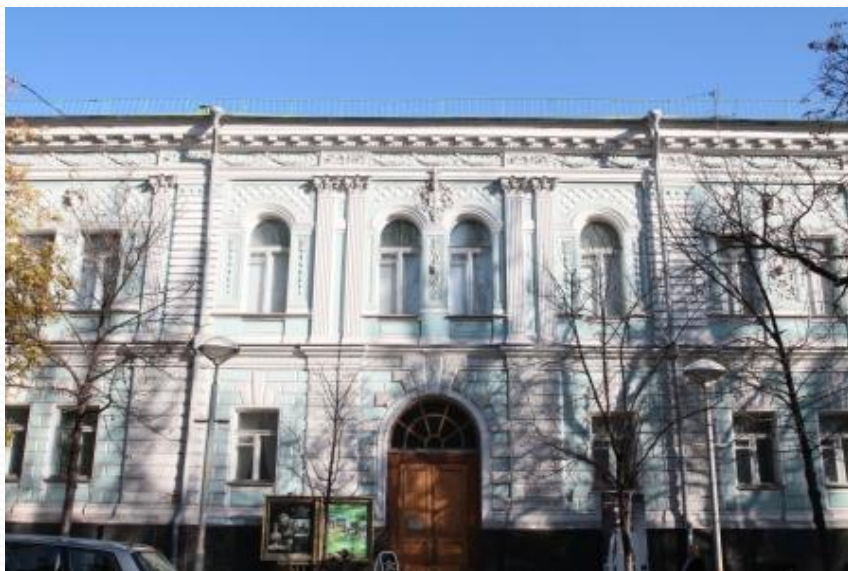
Я не нездужаю нівроку,
А щось таке ~~щось~~ болить око,
И сердце где-то воев. Болить,
Болить и плече и кисть,
Мов ніколи вама дитини.
Аким тьмотком водити
Мабуть ти видиш? Добра неща,
Мезидь тоди вимови волли
Кожна зимами: Царь Микола
їи приїав, а щось збудити
Киринну волю, треба миром
Брома дого обуха стилити,
Та добре вичистити сокиру
Та і замодичь ваче судити.
А то приїити собі невого,
До суду вогного стражало.
А нирити вуде колнхоті,
Криїти нилеті муровоті
Мабуть Царь свого нї вого
Та Кизактїїїї вогно слоботі,
Та і вимови батичь нікого.

Я не нездужаю,
нівроку...

Написано у 1858 році

1858.
22. 10. 58

Національний музей Тараса у Києві

- **Національний музей Тараса Шевченка** в Києві створено на базі колишньої Галереї картин Тараса Шевченка в Харкові та Центрального державного музею Тараса Шевченка в Києві у 1949 році. У 1940 Рада Народних Комісарів УРСР постановила організувати в Києві на базі Республіканської ювілейної Шевченківської виставки Центрального державного музею Т. Г. Шевченка, зосередивши тут всі оригінальні матеріали, пов'язані з життям і творчістю Т. Г. Шевченка.

Картина «Катерина»

- **Катерина** — картина Тараса Григоровича Шевченка, виконана ним на тему однойменної поеми влітку 1842 року в Санкт-Петербурзі.
- Про створення цієї картини Т. Г. Шевченко повідомляє в листі від 25 січня 1843 року до Г. С. Тарновського: «...Я намалював Катерину в той час, як вона попрощалася з своїм москаликом і вертається в село, у царині під куренем дідусь сидить, ложечки собі струже і сумно дивиться на Катерину, а вона, сердешна, тіль не плаче..., а москаль дере собі, тільки курява ляга; собачка ще поганенька доганя його та нібито гавкає. По однім боці могила, на могилі вітряк, а там тільки степ мріє. Отака моя картина.»

Ссылки

- [Хата родини Тараса Шевченко](#)
- [«Кобзарь»](#)
- [Автопортрет Тараса](#)
- [Музей «Хата на Пріорці»](#)
- [Рукописи Тараса Шевченко](#)
- [Музей Т.Ш у Києві](#)
- [«Катерина»](#)